

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. γ. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ἐδ. Ἐρμού—264

Ἡ τιμωρία ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἄμεσος οὐδὲ ταχεία· εἶναι ὁμῶς βεβαία καὶ δικαία· πολλάκις βλέπομεν ἀναβολὴν εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς μετὰ μεγάλης δὲ ὑπομονῆς ἐξασκεῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἡ τιμωρία τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπέρχεται μετὰ χρόνον πολὺν καὶ μετὰ συζήτησιν. Αἱ πληγαὶ τῆς Αἰγύπτου παρέχουσι παράδειγμα τῆς θείας κρίσεως. Δὲν ἐστάλησαν ἀνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως· βαθμηδὸν δὲ ἤυξανον κατὰ τὴν δριμύτητα· εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν τὰ μᾶλλον ἀξία περιφρονήσεως καὶ ἀπεχθῆ ἀντικείμενα ἐχρησίμευον ὡς ὄργανα· ἐγένετο διάκρισις μετὰ τῶν λαῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Αἰγυπτίων. Παρέχεται ἐπομένως καιρὸς καὶ μέσα τοῖς ἀμαρτωλοῖς νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀποσόβησιν τῆς τιμωρίας. Πολλοὶ ὁμῶς θεωροῦντες τὴν βραδύτητα ὡς ἀπαλλαγὴν ἐπιμένουσιν εἰς τὴν παράβασιν τραχύνονται ὁσημέραι καὶ ἐπισύρουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἀφρευκτον καὶ δικαίαν τὴν τιμωρίαν. Οἱ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ὁσάκις ἐξέδιδον ἀπόφασιν κατὰ τινος πρὸς μαστίγωσιν εἶχον πρὸ αὐτοῦ δέμα ράβδων, δεδεμένων διὰ πολλῶν κόμβων, τοῦτο δὲ ὅπως ἐνῶ ὁ ραβδοῦχος ἔλυε τοὺς κόμβους, τὸ ὅποιον ἔδει νὰ πράξῃ μετὰ διαταγῆν, ὁ δικαστὴς ἐβλεπε τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἐγκληματίου, ἐὰν οὗτος μετενόει διὰ τὸ πταίσμά του, καὶ εἰδείκνυε ἐλπίδα διορθώσεως, ὅπως ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἢ μετριάσῃ τὴν ποινὴν. Ἡ θεία λοιπὸν δικαιοσύνη καὶ τιμωρία ἔχει πλὴν τούτων καὶ τὸ προσόν τοῦ νὰ ἡ δικαία καὶ λίαν ἐπιεικὴς παράπαντων δὲ ἀναγνώριζεται ὡς τοιαύτη.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ (Νικόλαος Παύλοβιτς), υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Παύλου Ἰγνάτιεφ, τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ὑπουργῶν, ἐγεννήθη ἐν Πετροπόλει τῇ 29 Ἰανουαρίου 1832. Τὰς πρώτας αὐτοῦ σπουδὰς ἐποίησατο ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἀκαδημίᾳ τοῦ Νικολάου ὅθεν ἐξελθὼν τῷ 1849 διορίσθη ὑπολοχαγὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ταχέως δὲ διελθὼν τοὺς βαθμοὺς τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας προήχθη τῷ 1853 εἰς ὑποστράτηγον, καίπερ τὸ 26ον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ μόνον ἔτιος διέτρεχε. Κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον διορίσθη διοικητὴς στρατιωτικῶν σώματος ἐνεργούντος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Βαλτικῆς, τῷ δὲ 1857 κατὰ σταθεὶς στρατηγὸς διορίσθη ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τῆς Χίβας καὶ Βουχάρας ἐκστρατείας, ἣν εὐδοκίμως διηπεράνας γενικὸν ἐφείλκυσε τὸν ἔπαινον καὶ τὰς ἀνευ-

παντός κακού. Είτα εξήγαγεν ὀλίγον χρῆμα καὶ ἔδωκε εἰς αὐτὸν χάριν τῆς ὀδοιπορίας, ἀπεκασμένοι δὲ ἀλλήλους καὶ κλαίοντες ἀπεχωρίσθησαν.

Μετ' οὐ πολὺ ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἑξέτερ. Ἐπῆγεν εἰς τὴν καθεδρικὴν ἐκκλησίαν περιεπλανᾶτο δὲ εἰς τὰς ὁδοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὰ μαγαζία ἀλλὰ πρὸς ὅσους ἀπετάθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην οὐδεὶς εἶχε ἐργασίαν δι' αὐτόν. Ἐπὶ τέλει εὗρέθη ἰστάμενος παρὰ

ἠδύνατο νὰ ποιοθῆ γνώσεις ἐκ τῶν βιβλίων, θὰ καθίστατο ἄξιος θέσεως ἡμέραν τινα ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ. Ἦτο ἀπλὴ σκέψις καὶ τάχαως παρήλθε τῆς διανοίας του. Ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Ἑξέτερ καὶ ὀδοιπόρησεν ἐφ' ἰκανὸν διάστημα ἕως ἀφίκετο εἰς Ὁξφορντ. Οὐδένα ἐκεῖ ἐγίνωσκεν. Ἀλλὰ διελθὼν διὰ τοῦ Ἑξέτερ ἠρώτησεν ἐν τῷ ἐκεῖ Κολλεγίῳ ἐὰν εἶδοντο νεανίαν τινα ὡς αὐτὸν νὰ ἐργασθῆ δι' αὐτοῦ.

Ὁ παῖς τοῦ μαγιστείου.

παραθύρῳ τινι βιβλιοπώλου θεωρῶν τὰς σειρὰς τῶν βιβλίων. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἀνοψῶσας τοῦς ὀφθαλμοὺς εἶδεν ἐν μιᾷ στιγμῇ τὸν καθεδρικὸν ναὸν, ἡ σκέψις δὲ ἀμέσως διεσῆλθεν εἰς τὸν νοῦν του ὅτι ὑπῆρχε σχέσις τις μεταξὺ τῶν βιβλίων τούτων καὶ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ. Ἐὰν ἐκεῖνος, καὶ τοὶ πτωχοί,

καὶ πράγματι ἐχρειάζοντο νεανίαν τοιοῦτον καὶ τὸν μετεχειρίσθησαν εἰς καθαρισμόν τῶν μαγικῶν σκευῶν, περονίων, μαχαιρίων, εἰς στίλβωσιν ὑποδημάτων καὶ ἐν γένει ὡς βοηθὸν ἐν τῷ μαγιστείῳ.

Ὁ Ἰωάννης ἦτο πιστὸς ὑπηρέτης καὶ ταχέως ἐκτίσαστο τῆς εὐνοίας πάντων τῶν ἐν τῷ κολλεγίῳ. Ἐπειδὴ

δὲ εἶχε πλείστας ὥρας ἀναπαύσεως κατέγινεν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Λατινικῆς καὶ Ἑλληνικῆς. Προυκάλει δὲ τοὺς ἀστείτους τῶν διδασκάλων βλέπόντων αὐτὸν νὰ ἀναγινώσκῃ ἐν τῷ μαγιστείῳ. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐπαυσαν οὗτοι τοὺς ἀστείτους καὶ ἐπλησίασαν αὐτὸν καὶ εἶδον ὅτι μόνος ἄνευ ἄλλης βοηθείας κατάρθωνε νὰ ἀναγινώσκῃ τὸν Ὅμηρον καὶ τοὺς Λατῖ

ἐν ᾧ ὑπῆρξεν ὡς βοηθὸς τοῦ μαγιστείου. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου ἐκείνου ἐγένετο ἐπίσκοπος τοῦ Βέρσεσδερ, καὶ τότε ἀπεδείχθη ἡ ἀλήθεια τῆς σκέψεως ἧτις διεῆλθε διὰ τοῦ νοῦς αὐτοῦ παρὰ τῷ παραθύρῳ τοῦ βιβλιοπωλείου τοῦ Ἑξέτερ, ὅτι ὑπῆρχεν ὁδὸς διὰ τῶν βιβλίων πρὸς ἀπόκτησιν θέσεως ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ.

Ὁ Λιτρί.

νοὺς ποιητὰς. Τότε δὲ οἱ διδάσκαλοι τὸν ἀπεμάκρυνον τοῦ μαγιστείου καὶ τὸν ἔθεσαν ἐν ταῖς τάξεσιν, καὶ ἐγένετο εἰς τῶν πρώτων μαθητῶν δι' ὃν ἐσεμνύοντο. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Ἰωάννης ἐγένετο διδάσκαλος τῆς θεολογίας, ἐπὶ δὲ εἴκοσι ἐπτὰ ἔτη ἐργάζετο ὡς διδάσκαλος καὶ συγγραφεὺς βιβλίων ἐν τῷ κολλεγίῳ

Ὁ ἐπίσκοπος Πριδὼ οὐδέποτε ἤσχυνθη ἐπὶ ταῖς δοκιμασίαις αὐτοῦ. Ἐφόραξε τὰ δερμάτινα ἐνδύματα ἐν οἷς ἀπῆλθε τῆς οἰκίας τοῦ πατρὸς του μέχρι τοῦ γήρατος αὐτοῦ. Ἐπεθόμει νὰ ἐπισκέπτηται τὸ χωριὸν ἐν ᾧ ἐγεννήθη, μεγάλως δὲ ἠγάπα τοὺς γονεῖς του, καὶ οὐδέποτε ἐπαύσατο δεικνύων σεβασμὸν πρὸς αὐτούς.

παρά τῶν Ἡλείων Ἀλύται, παρά δὲ τῶν ἄλλων Ἐλ-
λήνων Ραβδοῦχοι ἢ Ραβδονόμοι ἢ Μαστιγοφόροι,
Ραβδοφόροι ἢ Μαστιγονόμοι.

Γενομένης δὲ ἡσυχίας καὶ σιωπῆς ὁ κήρυξ ἐκήρυτ-
τεν: «ὁ βουλόμενος ἀγωνίζεσθαι προσελθέτω» ἀμέ-
σως δὲ προσήρχοντο οἱ ἄθληται γυμνοὶ καὶ ἠλειμμέ-
νοι δι' ἐλαίου. Ἐγωνίζοντο δὲ οἱ ἄθληται οὐχὶ κατ'
ἰδίαν συμφωνίαν ἀλλὰ κατὰ λαχόν. Ὅθεν εἶχον ἀρ-
γυροῦν ἀγγεῖον, ἱερὸν τοῦ Διὸς τὸ ὄποτον ἐκαλεῖτο
Κάλπη, ἐν τούτῳ ἔθετον τοὺς λαχόνους, οἵτινες ἦσαν
μικροὶ κύβοι καὶ εἶχον ἐν γράμμα, 2 δὲ εἶχον ταύ-
τὸ γράμμα, τὸ Α. καὶ 2 τὸ Β., ἄλλοι δὲ 2 τὸ Γ. καὶ
καθεξῆς. Καὶ τοῦτο ἐγένετο ἂν ἦσαν ἄρτιοι οἱ ἀγωνι-
σταὶ ἂν δὲ ἦσαν περιττοί, ἔθετον ἐν τῇ Κάλπῃ ἕνα
ἄγραφον λαχόν. Κατόπιν προσήρχοντο οἱ ἄθληται
εἰς τὸν Δία καὶ ἐρχόμενοι κατὰ τάξιν ἐλάβανον ἕνα
λαχόν καὶ πάλιν ἴσταντο κατὰ τάξιν χωρὶς νὰ ἐ-
χωσι τὴν ἀδεικνὴν νὰ πρακτηρήσῃσι τίνε λαχόν ἔχουσι
καὶ μάλιστα ἴσταντο καὶ εἰς τῶν μαστιγοφόρων κρα-
τῶν τὴν χεῖρα τοῦ ἀγωνιστοῦ τὴν ἔχουσαν τὸν λα-
χόν διὰ νὰ μὴ δυνηθῇ τις νὰ ἀναγνώσῃ τὸ γράμμα.
Καὶ ὁ ἔχων τὸν ἄγραφον λαχόν δὲν εἶχεν ἀνταγωνι-
στὴν ὅθεν ἔπρεπε νὰ προσμεῖνῃ διὰ νὰ ἀγωνισθῇ μετὰ
τοῦ νικητοῦ. Ὁ τοιοῦτος δὲ ἐκαλεῖτο Ἐσδρος.

Μετὰ ταῦτα ὁ κήρυξ ἀνεγίνωσκε τὰ ὄνόματα καὶ
τὰς πατρίδας τῶν Ἀθλητῶν προσθέτων ἂν εἶχε νὰ
κατηγορήσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἢ ὅτι δὲν ἦσαν ἐλεύθεροι
ἢ ὅτι δὲν ἔζων τιμίως. Ἐπειτα ἤγει ἢ σάλπιγγ' ση-
μεῖον ἀπολύσεως τῶν Σταδιοδρόμων οἵτινες ἔτρεχον
μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Ὁ φθάνων πρῶτος ἐν τῷ προσδιορισμένῳ σημείῳ
ἐνίκα, καὶ τὸ τοιοῦτον τρέξιμον ἐκάλουν Δρόμον.
Ἐὰν δὲ φθάνοντες εἰς τὸ Τέρμα τοῦ Σταδίου, ἐπέ-
τρεπον ὀπίσω ὅπου ἐκίνησαν τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐλά-
λου Δίαυλον, καὶ τοῦτο πολλάκις ἐγένετο τὴν δευ-
τέραν ἡμέραν.

Ἐὰν δὲ ἔτρεχον ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν εἰς τὸ Τέλος
καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν Ἀρχὴν δηλ. τὴν Ἄρσιν, πολ-
λοῦς καὶ ἀδιακόπους δρόμος, τότε ὁ Ἀγὼν οὗτος
ἐκαλεῖτο Ἀόλιχος.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐτελεῖτο ἡ ἀρματοδρομία εἰς
τὴν ὁποίαν ἐδαπανῶντο μέγιστα ποσὰ χρημάτων,
διότι ἔπρεπε νὰ πρακταθῶσι μετὰ μεγίστης πομπῆς
καὶ μεγαλοπρεπείας. Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον δὲν ἐλά-
βανον μέρος οἱ τυχόντες, ἀλλ' οἱ πλουσιώτατοι τῆς
Ἑλλάδος καὶ μάλιστα τῶν βασιλέων καὶ βασιλεῶν, ὡς ὁ
Φίλιππος τῆς Μακεδονίας βασιλεὺς, Ἰέρων ὁ τύραν-
νός τῶν Συρακοῦσων, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τύραννοι τῶν
Συρακοῦσων. Ἡ ἱστορία ἀναφέρει ὅτι εἰς τὴν τοιαύ-
την περιστασίαν ἔλαβε μέρος ὁ Ἀλκιβιάδης (Πλουτάρ-
χου πρὸς Ἀλκιβιάδην) πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ μεγάλου
αὐτοῦ πλοῦτος ὅστις ἔφερεν 7 ἀμάξιας μεγαλοπρεπῶς
κατεσκευασμένας ὁμοίας τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθη νὰ
παρουσιάσῃ οὐχὶ μόνον ἰδιώτης ἀλλὰ καὶ βασιλεὺς ἢ
τύραννος. (ἀκολουθεῖ).

ΑΥΡΑ ΚΑΙ ΘΥΕΛΛΑ

Ἡ αὔρα εἰς τὴν θύελλαν εἰπέ ποτε σκιρτώσα
«μὲ ἀγαποῦν οἱ ναυτικοὶ
εἶμαι χαρὰ παρθενηκῆ
καὶ κόρη μειδιάσα».

Θωπεύω τρυφερώτατα τὰ ἄνθη καὶ τὰ φύλλα,
τῶν χρυσαλλίδων τὰ πτερά
κάμω τὰ πάντα δροσερὰ,
τὰς παρειὰς ὡς μήλαν.

«Ἐνθουσιῶ τοὺς αἰδοὺς καὶ ψάλλον εἰς τὰ δάση.
δίδω γαλήνην τῆς ψυχῆς,
καὶ τὴν ζωὴν τῆς ἐσχῆς,
τὸν Πλάστην νὰ δοῦσάσῃ».

—Καὶ μ' ὄλα ταῦτα τὰ καλὰ καὶ δωρὰ σου τὰ θεῖα,
οἱ ἄνθρωποι ἀμεριμνοῦν,
τὸ θεῖον δὲν εὐγνωμοῦν
ὡς τὰ μικρὰ στρουθία.

«Ὅταν τὸ πλοῖόν των ἐγὼ πρόκειται νὰ βυθίσω,
τότε ζητοῦν τὴν ἀνοχὴν
καὶ στέλλουν ἄνω προσευχὴν,
λέγοντες «ὄδὸς νὰ ζήσω».

Ἐδῶ δὲν εἶμαι προσφιλεῖς εἰς τοὺς θνητοὺς, ὦ αὔρα
διότι εἶμαι ὀχληρὰ,
ἐγείρουσα τὰ φοβερὰ
τὰ κύματα τὰ μαῦρα.

Μὲ ἀποστρέφονται σκληρῶς οἱ ὄντες εἰς τὰ πλοῖα
μὲ βλασφημοῦν οἱ γεωργοὶ
εἶμαι κ' ἐγὼ κακὴ πηλὴ
εἰς πάντας πολεμεία.

Πλὴν ἀρυκνῶ τὸ αἶσθημα τοῦ φόβου πρὸς τὸν κτιστὴν
εἰς τὴν μετάνοιαν ἐγὼ
τοὺς ἀνοήτους ὀδηγῶ
καὶ στοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν.

Δ. ΣΤΑΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * Γυνὴ ἐνενήκοντα τριῶν ἐτῶν εἰσῆλθη κατ' αὐτὰς
ἐν τινι νοσοκομείῳ τῆς Ἀγγλίας πάσχουσα ἐξ εὐλογίας.

* * Ἐν τινι διαμερίσματι τοῦ Καναδά αἱ προφητεῖαι
περὶ καταλύσεως τοῦ κόσμου αἰ πρό τινος δημοσιευθεῖσαι
ἐπίσαν τόσον τοὺς κατοικοὺς ὥστε ἀπέσχον τοῦ νὰ σπει-
ρωσι, θεωρήσαντες τοῦτο περιττὸν ἀφοῦ ὁ κόσμος θὰ κα-
ταλυθῇ τὸν Νοέμβριον.

* * Αἱ κυρίαί τῆς Πολιτείας Ἑλλανοῦ προέφερον τῇ
συζύγῳ τοῦ πρώην προέδρου τῆς Ἀμερικῆς κ. Χαίτης ἐξ
τόμου πλήρεις αὐτογράφων, στίχων, καὶ ἰχνογραφημά-
των, ἐκ πολιτικῶν, συγγραμμάτων, τεχνιῶν, ποιητῶν καὶ
ὕπαλλήλων παντὸς εἶδους, εἰς ἐνδειξιν τιμῆς διὰ τὰς προ-
παθείας αὐτῆς πρὸς εὐδωσίαν τῶν ἔργων τῆς ἐταιρίας τῆς
ἐγκρατείας. Ἡ κυρία Χαίτης προέβη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ
ἐμποδίσῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ συζύγου τῆς καὶ ἐν αὐτοῖς
τοῖς ἐπισήμοις συμποσίοις τὴν παράθεσιν παντὸς εἶδους
οἴνου ἢ πνευματώδους ποτοῦ.

Λόγος τοῦ ἐν τῷ 11 ἀριθ. Γρίφου.

Ὁ βίος εἶναι ἀνιγμὰ καὶ λύσις τοῦ τὸ μνήμα.

Ἐβυσαν δὲ αὐτὸν οἱ κκ. Ἀθ. Μπασιῶς, Ι. Καλλιωντζῆς,
Γ. Χ. Χέλμης, Α. Χ. Χέλμης Κ. Κηρίκου (Ἀθηνῶν), Π.
Κ. Ἀποστολίδης (Πειραιῶς), Α. Σ. Σωτηριάδης (Τριπέλεως)
Ἀγγελικὴ Σ. Παπαδοπούλου, Ἀγ. Ζαριφάκης, Γ. Τζιμέρη,
καὶ Δ. Γρ. Παπᾶ (Σμύρνης), Γ. Βάγιας, Μ Βαρβαρίγος (ἀ-
παντες ἐμμέτρως ἔβυσαν, εἰς οὗς θ' ἀποσταλῶσιν τὰ βιβλία
ἀμὰ λάβωμεν αὐτὰ ἐκ τοῦ πέμψαντος ἡμῖν τὸν Γρίφου).